

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Késziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Kazinczy-utca 5.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társáná

FŐSZERKESZTŐ:
DR. HOLLÓ ANDOR

Előfizetési ár:
Egész évre 12 korona. Félfévre 6 korona. Negyed
évre 3 korona. Egyes szám ára 12 fillér
Hirdetéseket a legutányosabb árban közölünk

Karácsony előtt.

Közeleg a béke és szeretet ünnepe: alig két hét választ el a Karácsonytól. S még mindig nincs a legkisebb reményünk sem ahhoz, hogy ezt az ünnepet a szeretet melegétől átölelt béke nap-sugaras bereibe ülhessük meg. Ezuttal már a második Karácsony virrad reánk fegyverzaj, ágyumorraj közepett.

Most ugyan már nem oly komor a látóhatár, mint a múlt évben volt, de még mindig puska-porfüsttől terhes. Ez a gonosz párazat nagyon megülte s nem akar szétfoszlan.

Hol késik az a napsugár, melynek varázshatalma meg fogja törni a démon hatalmát s a béke tiszta, üdítő levegőjét árasztja majd reánk?

Bizony még sehol nincs nyoma a hajnalhasadásnak.

A béke és a szeretet ünnepe közel s most is állig legyverben állunk. Öldöklés vérpatak mindenfelé. Mintha soha se lenne többé béke. Mintha feltámaszthatatlanul meghalt volna a szeretet.

Ha ellenségeink vereségeiről pusztulásairól olvasunk, az öröm pirja gyul ki az arcunkon. Számálju, találgatjuk; mennyi lehet emberben és értékben a veszteségük mennyi a halottjuk, sebesültjük a betegük. S minél nagyobb a szám, annál teljesebb az örömünk.

Kihalt volna a szeretet, a szenvedés iránt való a részvét a szívünkben? Vagy csak ellenségeink iránt nem érezzük többé ezeket a nemes emberi érzéseket!

A dolog úgy áll, hogy bizonyos mértékig ellátsultunk. S jó is, hogy elfáultunk. Ha minden jajszó megrezgetté a szívünk hurjait, ha minden kiömlő vér csepp iszonyatot keltené bennünk: bizony gyötrelmessé válnék az életünk, megtörne az energiánk s erőtlenné válnék a karunk is, meg az agyunk is, pedig most ezeknek kétszeres munkát kell végezniük, tehát kétszeres erőre van szükségük.

A saját véreink pusztulása így is sajgó érzést vált ki a szívünkben. Bizony fájlaljuk az elvesztésüket.

Ellenségeinkkel szemben más a helyzet. Az ő veszteségük a mi örömünk. Azonban nem az egyedek elhullásának örülön. Ez emberitlen érzés volna. Annak örülünk, hogy az ő veszteségük közelebb juttat a végcélhoz; a békéhez. Mert hátez a sok öldök-

lés mind a béke nevében és érdekében történik. Nekünk legálább ez volt s most ez a célunk. Még Szerbiával szemben is mindig a békét kerestük. A metorlás gondolata mögött a tartós béke biztosításának gondolata lebegett. Nem kiirtani akartuk a szerb népet, csak megfenyíteni s az ádáz gyűlölködés és területünkre vágyásuk helyett a jó szomszéd szerepére kényszeríteni. Ő maga okozta a romlását, amelyek — igaz — örültünk, de csak annyiban, amennyiben a béke egyik zálogát látjuk benne.

A többi ellenséggel szemben meg úgy állunk, hogy ezeket mint támadókat, sőt részben mint orvul támadókat még akkor se kellene kimélnünk, ha a béke érdeke a kiméletet megengedné. Mint-hogy azonban makacs viselkedésükkel a békének egyenesen útjába állanak, úgy kell őket, onnan eltávolítani, ahogy tudjuk. Irtani, pusztítani kell őket, ha egyszer félreállni nem akarnak.

A szeretet nem halt meg s lesz még egyszer igazi ünnepe.

S mi éppen ezt az ünnepet várjuk. Várjuk epedve, sóvárogva s azzal az erős hittel, melyet éppen a szeretet érzése táplál és izmosít.

S várjuk türelmetlenül. Sok volt már a rosszbold. Elvégre emberek vagyunk. Vágyunk a jóra; a szép, szelid békére.

Vágyunk rá szívünk és lelkünk mélyeséges vágyakozásával.

Buza Barna hadifogsága

Héderváry Lehel elmondta, hogy éltek a francia fogságban.

Közel másfél évi hadifogság után szerencsésen kiszabadult Héderváry Lehel országgyűlési képviselő, aki a saját, maga és Buza Barna fogságáról a következőket beszélte el:

— 1914. szeptember 2-án semleges hajóval Amerikából jöttünk, mikor egy francia cirkáló közeledett felénk teljes gőzzel s mikor már nem volt messze tőlünk, ágyutövést adott annak a jelöl, hogy a hajó álljon meg, Francia tengerésztszettek és katonák jöttek a mi hajónk felézetére, a nőket és gyermekeket otthagyták, a férfiakat ellenben levitték a gőzcsoznakba köztük engem Barabás Bélával és Buza Barnával együtt, összesen ezer német, magyar és osztrák polgárt. Elszállítottak valamennyiünket Brest kikötésébe. Onnan hosszú menetben valamennyiünket elvitték Fort Crozonba, ahol kamuzatákban összegyűmösztötek.

Barabás Bélának már másnap megengedték, hogy visszamehessen a hajóra, mi többiek ellenben egy fogolytáborba jutottunk. Együtt mentünk én és Buza Barna. Ez a fogolytábor Chateau d' Anne-ban volt. A francia fogolytáboroknak gyönyörű szép a nevük: Chateau d' Anne, Chateau Fort, azt hinné az ember, öreg kastélyok, holott omladozó várak, amelyeket évtizedek óta raktáraknak használnak.

Itt voltam 14 hónapon át német tisztekkel, néhány osztrák alattvalóval és magyarokkal hadifogságban. Buza Barna és én később az amerikai négy követ közbenjárására a pincshelységről egy kápolnába kerülünk, még pedig Jámbor Anna bretagnei királynő kápolnájába, a mely a Chateau d' Anne vártornyában van elhelyezve. Ez a kápolna nagyon szép, gyönyörű francia kariatidokkal, de tele gombával és falirőlcsurog a víz.

Magyar tisztekkel találkoztunk itt, akiket ugyanarról a hajóról fogtak el Amerikából jövet. A tisztek a következők: Starak Hugó vezérkari kapitány Erdélyből, Almássy Lajos hadnagy Pozsonyból, Hanei Gyula vasuti főtiszt, tartalékos hadnagy Budakeszről és Keresztfalvy Antal főhadnagy. Ez a kis magyar-kolónia képviselte a monarchiát Chateau d' Anneban. A fogolytábor vezetője, mint rangban legidősebb tiszt, Starak Hugó lett. Ötven tagból álló fogolytábor volt alája rendelkezve.

Rettenetesen hosszú nappalok és még hosszabb éjszakák következtek. Francia lapokat sűrűn kaptunk, nekem sikerült a Daily Mail-t is megszereznem, néha dugdosva a Corriere della Será-t is elolvashattam, amely a német és a magyar és osztrák jelentéseket közölte. Nem csekély megnyugvásomra szolgált ez az olvasmány a francia lapok célzatos közléseivel szemben, térképünk is volt, tehát könnyen követhettük és ellenőrizhettük a szövetségesek győzedelmes útját.

Nagyritkán magyar lap is jutott hozzánk. Végtelen hálára vagyok lekötelezve az Est-nek, mert egy ízben kalósbaba süttve egy példányból értesültem, hogy Franciaország és Magyarország és Ausztria között a polgári foglyok kicserélése dolgában megegyezés jött létre 1915. augusztus havában, amely lehetővé teszi azt, hogy mi is kiszabaduljunk.

Sajnos, a fogolytáborokban nem hirdették ki ezt a megegyezést és a táborok francia vezetői azt egyszerűen letagadták, minthogy hivatalos értesítést nem kaptak.

Hónapok teltek el a megegyezés megkötése óta és csak ma ér-

kezik haza az első magyar és osztrák szállítmány. Tizenhólc emberből áll, köztük csak négy magyar van, — körülbelül 50—55 évesek — a többi dalmát, szláv és két osztrák. Hogy én aki még nem vagyok 50 éves, minek köszönhetem szabadulásiomat, arról most még nem beszélhetek, annyit azonban mondhatok, hogy francia hadifogságból ki-kerülni a lehetetlenséggel határos.

Buza Barna, aki teljesen megfelelt az egészségi követelményeinek, hét orvosi bizonyítvánnyal igazolta róla, hogy beteg, katonai szolgálata teljesn alkalmatlan, s akit hazaküldésre előjegyztek, nem jöhetett velem, mert a felülvizsgáló bizottság elsőke az orvosi bizonyítványok ellenére minden megokolás nélkül visszatartotta és még most is a lyoni kórházban van.

Lyonban valamennyien egy hónapot töltöttünk a kórházban. Három hónap óta gyűjtik ott a kicserélendő hadifoglyokat, 260 német, 20 magyar és osztrák polgárembert gyűjtöttek ott össze kicserélésre s ezek közül 25 számalokt állítólag represszáliák miatt visszatartottak köztük Buza Barna is.

December 5-én indult el a svájci vonat a kicserélésre váró rokkantakkal, magyar és osztrák polgári foglyokkal. A megérkezés Svájo földjére örökre feledhetetlen lesz.

A svájci vonat már francia földön exterritorialitást élvez, úgy, hogy már ottan svájci területen voltunk mikor a svájci vonatra szállottunk. A svájci ápolónők ott sürögnek-forgognak a pályaudvaron. Késő este érkezett a vonat velünk Genfbe, ahol a francia hadifogly sebesülteket, mint a mi csapatunkat.

A pályaudvar fel volt lobogozva és az éjszakai óra ellenére legalább 10.000 ember толongott, mindenki látni akart bennünket, virággal, oigárettával, étellel és emléktárgyakkal halmozták el a katonákat.

Mindenütt látható volt a svájci zászló, az annyira iokoszenves vörös keresztel, amely olyan temédek jótéteményt áraszt.

A meckenburgi heroegnő végigjárta a vasuti kocsikat, mindenki- nek zsebébe szivarokat s egyéb ajándékokat dugdosott. Elindult velünk a vonat Genfből s végre német területre, Konstanzba érkeztünk.

Menyasszonyi kelengye
bevásárlásnál ajánljuk

Szegő Sándor

ruhaárúháznak nagy fehérnemű osztályát. Elsőrangú árúk, olcsó árak.

Szinyei-Merse István beiktatása

A vármegye szerdai közgyűlése.

Szokatlan melegséggel és pártkülönbség nélkül örvendesen ünneplő lélekkel ment végbe szerdán a vármegye rendes évnegyedes, közgyűlésén Szinyei-Merse István főispán beiktatása, mely annak dacára, hogy az új főispán a kivételes helyzetre való tekintettel minden különösebb ünnepség mellőzését óhajtotta, nem nélkülözte azt a díszet, mely az ősi vármegye főispánjának hivatalba lépését megilleti.

Bár a dolog rendje szerint Szinyei-Merse István, mint a kormány exponense, a jelenlegi munkapárti rendszer hívei közé tartozik s így a politikai pártállás tekintetében éppen Zemplénavármegyében, melynek erős ellenzéki szellemét elvitatni nem lehet korántsem találhat fenntartás nélküli osztatlan támogatásra, azonban szimpatikus egyéniségéről fogva még az ellenzék részéről is szíves fogadtatásra talált, különösen most, mikor a háború nagy feladatai mellett a pártpolitikai szempontok amugyis csak csekélyebb jelentőséggel bírnak és amikor a vármegye független társadalma fellelékezett, hogy régi vágya, a hosszú Meczner-uralom megszűnése, végre megvalósult.

Az új főispán beiktatásáról a következő tudósításunk számol be;

Dókus Gyula alispán nyitotta meg a közgyűlést s megemlékezvén a tárgysorozatnak legnevezetesebb pontjáról, indítványozta, hogy a közgyűlés ősi szokás szerint küldöttségileg hívja meg az új főispánt, hogy az esküt letegye és hivatalát elfogadja. A küldöttség tagjai lettek gr. Mailáth József, Dókus Ernő, Meczner Béla, Oppitz Sándor, dr. Kovácsy Elek és úszói Grosz Jenő.

Midőn a főispán a küldöttséggel a terembe lépett, a megyebizottság rendkívül nagy számban megjelent tagjai lelkes eljenzéssel üdvözölték, majd Dókus Gyula alispán néhány szóval köszöntötte felkérte, hogy a hivatali esküt tegye le.

Miután meg történt, Szinyei-Merse István szép beköszöntő beszédet mondott. Első sorban a legmélyebb hálával a trón számolyához tette le köszönetét a kitüntető megbíratásért, majd a törvényhatósági bizottsághoz fordult s kijelentette, hogy programot most nem ad, mert bizonyára a bizottságnak egyetlen tagja sem várja ezt tőle, hiszen a mai nagy időkben csak egyetlen program lehetséges: a háború által reánk rótt nagy feladatoknak konsolidált viszonyok között egyesült erővel való elvégzése, hogy amint vités hadseregünk a harcmezőn egyik fényes győzelmet a másik után aratja, úgy itthon is leküzdjük minden nehézséget, melyet a háború előnkbe állított. Nagy feladatok háramlanak a hatóságokra, a tisztviselőkre, kiknek buzgalmat bizonyára még kétszeresni fogja felséges királyunknak e napokban nyilvánított legfelsőbb elismerése, — de nagy

feladat hárul a társadalom egészére is, különösen Zemplénavármegyében, amely közvetlenül ki volt téve a háború rombolásának s amelynek egy jó része el van pusztulva. Ezeknek a nagy feladatoknak a megoldásában mellőzni kell a felelősség nélküli kritikát, mellőzni kell mindent, ami elválaszt s válvitett erővel kell küzdeni s minden egyes embernek az őrtálló katona éberségével és kötelességtudásával kell dolgoznia. Ehhez a munkához kéri a törvényhatósági bizottság támogatását.

A beszédet követő hosszantartó eljenzés után Thuránzsky László a vármegye ékszávva főjegyzője a szép beszéddel üdvözölte a főispánt:

Méltóságos Főispán, Úr!
Tekintetes törvényhatósági Bizottság.

A folyó hó 2-án tartott rendkívüli közgyűléséből bizott meg a tekintetes törvényhatósági Bizottság azzal, hogy Méltóságodat főispáni eskütelére, — vármegyénk főispáni székének ismételt elfoglalása alkalmából — a vármegye törvényhatósági Bizottsága és tisztikara nevében üdvözöljem.

Másodizben juttatja ezt a sors, — eleinktől öröklött szokás szerint, — hivatalos állásomból kifolyó osz-tályrészemül és én miként elsőizben, úgy mostan is készséges örömmel teszek e megbízatásnak eleget.

1905. január 5. — 1915. december 15.

Játéka a számoknak. Dátumok! Méltóságod főispáni beiktatásának dátuma, amelyek fényes betűkkel vannak feljegyezve, fényes betűkkel lesznek vármegyénk évkönyveiben megőskítve.

Sűrű, sötét fellegek boríták már akkor is hazánk égét, ősi átka a magyarnak, pártvillongások, belpolitikai harcok sötét vihartel fellegei és amidőn Méltóságod akkori — immáron Istenben boldogult — elődjét, egy ilyen kitörő vihart megelőző forgószél, e disze, főispáni szék elhagyására készítet, e vármegye törvényhatósági Bizottsága, e vármegye tisztikara Méltóságodat, mint azt a kiváló férfit, akit multjánál fogva, méltán tekinthetett elődje programjainak letétmenyeseként, akitől bizvást remélhet, hogy elődjének megkezdett nagy munkáját be fogja fejezni, tárt karokkal fogadta!

Sajnos, ez nem következhetett be, mert mielőtt Méltóságod üdvös munkalkodásait megkezdhetné volna, főispáni székét szintén elhagyá.

Földet érő fekete felhők hömpölygtek czután végig a hazán, a főtregget porát, piszkát korbácsolva fel maguk előtt, megrezegtetve ezer éves alkotmányunk bástyáit.

Rövid derű követé e vihart, a remény egy csekély megvilanása, hogy azután ismét elborulva du jon tovább mindaddig, amig a legiszonyosabb vihámsapás nemcsak e hazának, nemcsak a monarchiának, de talán az egész világnak minden egyes fiát megremegteté.

1914. június 28!
Jövendő királyunk és hűséges

szép felesége gyalázatos meggyilkoltatásának lángoló betűkkel feljegyzett napja a világtörténelem lapjain!
Az első pillanat rémes felháborodása után nyomasztó csend, füllett izzó levegő és a legnagyobb bizonytalanság nyomja a lelkeket, majd egy hónapon át!

Mindenki érzi, mindenki tudja, hogy valaminek jönni kell, hogy valami jönni fog, de senki sem meri száján kiejteni és az elkerülhetetlen, amire mindenki iszonyodva gondolt, a világháború elkövetkezett.

Ecsitul a belvihar, hogy egy másik sokkalta nagyobb, egy ciklon-szerű orkán váltsa fel, amely világ-részeket tombol keresztül!

Zugva, bűnbölvén seper végig országokat, dönt halomra trónokat, tesz hontalaná királyokat. Nem kimőli meg édes hazánk földjét, vármegyénket sem. Vívhatatlannak vélt bércieinket meghágja az orosz és égetve, pusztítva lepi el az északi-keleti részeket.

Egy test, egy lékként sorakoznak fiaink, testvéreink az első hívó szóra, hogy megvédjük hazájukat, ősz királyukat!

Nemzetiség, nyelv, vallás, rang és osztálykülönbség nélkül, egymás ellen versenyezve harcolnak, véreznok és hullanak el legjobbjaink a harcmezőn, hogy az alatt mink ide-haza nyugodtan dolgozhassunk, a romokat eltakarítsuk, mindent újjáteremtünk és válvtve egymást támogatva végezhesük azt a majdnem emberfeletlennek nevezhető munkát, mely az övékéhez hasonlóan szükséges a végleges győzelem biztosításához.

S valamint a harctéren a jó vezér a legfontosabb faktora a győzelem kivívásának, azoképen ide-haza is arra termett teretős, munkabíró vezére van szükség, aki e nagy munkában az újjáteremtés munkájában együtt tartson, irányítson és vezessen.

A legmélyebb áttváltói hálával tartozunk ezért Felséges Urunk Királyunknak, hogy kormánya bizalmából Méltóságodat, a kipróbált, tapasztalt, kitűnő közigazgatási férfit tüntette ki legfelsőbb kegyelmével.

Tárt karokkal fogadtuk 1905. január 5-én. Tárt karokkal fogadjuk ma, az akkorinál sokkalta dulobb viharok közepett!

Hisszük és reméljük, hogy Méltóságod meg fog küzdeni az eléje gürdülő akadályokkal!

Hisszük és reméljük, hogy megtépezott, agyonhajszolt vármegyénket épen úgy keblére fogja ölelni, mint ahogy keblére ölelte szülő vármegyéjét, Sárosvármegyét.

Adjon a Mindenható ehhez Méltóságodnak erőt, egészségét és hogy a magára vállalt nehéz feladatot ei is végzhesse, ne tekintse megbízatását ideiglenesnek, hanem tartsa meg a magyarok Istene most elfoglalt főispáni székében soká, nagyon soká!

A főjegyző nagy tetszéssel fogadott beszédével a beiktatási ünnepség véget ért s áttértek a napi-rend többi pontjaira, elsősorban a közigazgatási bizottságból kilépő tagok megválasztására. Mig a titkos szavazás a szavazatszedő bizottságok előtt folyt, az új főispán előtt a hatóságok és testületek számos küldöttsége tisztelgett.

A közigazgatási bizottság ba újra megválasztották Matolai Etelét, Néemthy Józsefet, gróf Andrássy Sándort, Oppitz Sándort és gróf Széchenyi Ernőt.

A megyegyűlés ezután megosapant érdeklődés mellett elintézte a tárgysorozatban szereplő folyó ügyeket.

Jelentés az Izr. Népkönyhán.

Az Izr. Népkönyhájára újabban adakoztak:

Szegő Sándorné, dr. Ligeti Józsefné, Waller Adárné egy-egy ebéd, Lövy Adolf-féle alapítvány 100, gróf Wallisz Gyuláné 60, Sátorajauhelyi petróleum-finomító gyár 50, dr. Davidovics Izorné Budapest 30, dr. Fuchs Dénes főorvos dr. Davidovics Jenőné, Klein Ignác, 20—20, özv. Friedman Teréz 15, dr. Schweiger Mór, Landesmann Miksáné, Gezei Jenő, Groak Miksa, Waller Józsefné, Grünberger József, özv. G.-né Hercog Lipótné, Kardos Zsigmondné, dr. Friedman Benő, Rosenberg Henrikné, özv. Keresztes Lajosné, dr. Szepesi Arnoldné, Fenő Józsefné, Klein Annuska, Betteheim Sindorné, Stern Lászlóné dr. Grünwald Hugó 10—10, Nagy Albertné 7, Néemthy Bertalané, Gerő Afrédné 6—6, Szegő Sándorné, Schön nővérek, Felbarbaum Bernátné, Szántó Mór és Tsa., Schönfeld Hermanné, Trattner Márton, Schweiger Markusz, Harstein Mayer-né, Kertész Ödöné 5—5, Lipschitz Adolfné, Kluger Jenő, Berger és Lipschitz, Krausz Lipótné, Weisz Kálmáné, Róth Bernát 4—4, Hirsch Albertné, özv. Barkovics Zsigmondné, Schweiger Aronné Schweiger Ignácné, Schweiger Márkuszné, Sze-nes Lipót, Lövy Adolf, Reichard Mór, Fischer Testvérek, Vértesi Zsigmondné, Reinitz Elemér, Reichard Lajos, Bumenfeld Józsefné 3—3, N. N. Radó Frigyesné, Könyig Ignácné, Klein Isidorné, Klein Salamonné, Klein Vilmosné, Büchser Józsefné, Földes Ferencné, Altman Jenőné, Klein Kálmáné, Schwarz-barth Lipót, Eng. I. Izraelné, Grünwald Lajosné, ifj. Deutsch Mór, Ligeti Zsuzsika, Grosz Soma, Alexander Lipót, Weisz Emil, Fried Vilmosné, Lászlófi Henrikné, Bumenfeld Emauselné, Weinberger Issák-né, Schwarz Lajosné hűrső, Fried Hugóné, Princz Dánielné, Krúó Gyula Linder József, Groszman Gáborné, Deutsch Simonné, Weinberger Marionné, Grünwald Mórné, Lefkovics Lórné, Grosz Benjáminné, Guttman József, Deutsch Abrahámné, Frenkel Antalné 2—2 korona. Apróbb adományokból befolyt 39 kor. 30 f.

Természetbeni adományok: Markovics Miksáné 8 szék burgonya, Róth Adóf Bodrogszerdahely 1 szék tésztaiszalt, Schwarz Leopold kis szék tésztaiszalt, Landesmann Adolfné 50 kl. burgonya, 18 kl. bab, 5 kl. cukor, 2 kl. zsír, 2 kl. köles, özv. Grünwald Márkné 2 kl. gerstli, Róth Mórné 12 kl. kenyériszt, Frischman Ernő 2 kl. bab, Messinger Mórné 10 drb. vekui kenyér, Bumenfeld Jenő 1 szék burgonya, 5 kl. bab, 1 kl. zsír, Rosenberg Jakabné 8 kl. liszt, 2 kl. cukor, 2 kl. sz., Schreiber-né 4 kl. hagyma, Sole Adolfné hagyma, lekvár, gomba, kenyér, burgonya. Hála-köszönettel az elnökség.

HIREK.

— **Halálozás.** Mint részvétellel értesülünk, Gosztonyi Mariska állami tanítónő folyó évi dec hó 14 én 32 éves korában hosszas és kínos szenvedés után meghalt. Halálát kiterjedt rokonság gyászolja. — Hermann Mihály Irén nyug. minoritarrendű főgimn. tanár és löcsei házfőnök dec. 12-én életének 61 ik évében elhunyt.

— **Esti istentiszteletek a ref. templomban.** A református egyház előjárása a hívek közöhanának engedve az eddig délután 3 órakor tartott hétköznapi istentiszteleteket 6 órára tette át, hogy így az iskolába járó tanulóknak a hivatásokban, gyárakban műhelyekben, vagy házi munkálatok lefoglalt hívek minél könnyebben látogathassák e nehéz napok egyedüli megkönnyítójét: az istentiszteletet. A 6 órai istentiszteletek a legközelebbi hétfőn, hó 20-án kezdődnek és a karácsony előtti bűnbánati héten mindennap karácsony után kedd és péntek kivételével ugyanazok naponként fognak tartatni a közadakozásából bevezetett villanyvilágítás mellett.

— **Érdekes városi közgyűlés.** Ujhely város képviselőtestülete tegnap, csütörtökön tartotta első közgyűlését az új h. polgármester elnöke alatt. A képviselőtestület tagjai az alkalomra szép számmal gyűltek egybe s számosan jelentek meg olyanok is, kik az előző rezsim uraima alatt gondosan távol tartották magukat a városától. A közgyűlést dr. Orbán Kálmán h. polgármester tetszéssel fogadott, formás beköszöntő beszéddel nyitotta meg. A tárgyszorokat pontjai között nagyobb érdeklődést keltett a hadifogyók élelmességének kérdése, melyben eddig egészen szabálytalan intézkedések történtek, amennyiben az előző h. polgármester pályázat kiírása nélkül egyszerűen kiadta fejenkénti napi 2 koronáért a hadifogyók élelmességét a Színház-vendéglő tulajdonosának. Ez ellen a számvevő előterjesztéssel élt s javasolta, hogy a fogyók élelmességére irjanak ki nyilvános árverést. A megindult vita folyamán dr. Hornyay Béla, dr. Grosz Dezso stb. a pénzügyi bizottság javaslatát pártolták, mely az árverés kiírására szűlt, míg különösen Schwartzbarth Lipót amellett volt, hogy a város vegye házikelésébe a fogyók élelmességét. Hossza vita után a közgyűlés az árverés kiírása mellett döntött.

Több érdekes tárgy után, melyeknek egyik-másikára alkalmaslag még visszatérünk s amelyeket most helyszíne miatt nem ismertethetünk, különös érdeklődést keltett Domján Elek interpellációja a már-már el is feledett Székely-Buza-féle faügyben. Domján Elek kijelentette, hogy végre is tisztázni kell ezt a dolgot. Miután a bíróság Buza Bernát, ki Székely Elekét a város kárára ölkövetett súlyos visszaélésekkel vádolta, felmentette, így nyilvánvaló, hogy a várost károsodás érte. Kérdi a h. polgármestert, hajlandó-e ennek az ügynek az iratait beszerezni s a képviselőtestület elé hozni, hogy ez az ügy végre tisztáztassék. Orbán Kálmán kijelentette, hogy be fogja szerezni az iratokat s az ügyet a közgyűlés elé fogja terjeszteni. Így tehát a hírrejt faügyben végre világosság lesz.

— **A saujhelyi kir. járásbírósg által egyik elpusztított „zempléni” megyei község óvodájának felépítésére indított gyűjtés következtelen** újabban adakoztak: gróf Berchtold Kázmér 50, Fedor János (Regmec), Sa-

ujhelyi takarékpénztár 20—20. dr. Roboz Bernát, Bajzát János (N. Torony), Német Nándor, 10—10, Klein Annuska, Waller Aladárné, dr. Ambrózy Agoston 4—4, Faller Gyula, dr. Nagy Béla, Kérészy Gyula, Mészepa Edéné 2—2, Blum Ferenc, N. N., Berger Lipót (N. Mihály), dr. Szász Herman, dr. Haas Bertalan, Kovalik Sándor, Rose Salamon, Zsuli, N. N., 1—1 korona. Összesen 149 k. Eddigi gyűjtés 1142 k. 90 f. Összesen 1291 k. 90 f. Schiller Kálmán, vezető járásbíró.

— **Üzletzárás a Karácsony előtti vasárnapon.** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy a december 19-re eső vasárnapon a karácsonyi vásárlásra való tekintettel az ipari- és kereskedelmi előírások és házhoz szállítás a vidéken este 6 óráig legyen végezhető.

— **A zempléni vágomarhavasárlás becsüését öt évre ítélték.** A kassai királyi törvényszék negy napos főtárgyalás alapján meghozta ítéletét Lukovics Odón hononnai fődbirtokos bűnügyében, akit az ügyesség azzal vádolt, hogy az 1914. év őszén a görögnyei és koskoci körjegyzőségek területén levő községekben a katonai igazgatás részére tartott vágomarhavasárlás alkalmával a marhaikat eladó kisgazdákat hatóságilag megbizás szünetelésével megfélemlítette az iránt, hogy az ő becsüésétől függ a vágomarhavásárlás megállítására és hogy a marhák után becsülesi illeték jár neki, továbbá hogy ő van megbízva a vételár kifizetésével is, mely képest a vételár tetemes levonások mellett a kisgazdáknak saját pénztárából fizetnie ki, majd utóbb a kisgazdák teljes járandóságának felvételéről a hatóságnál ő jelentkezett. A királyi törvényszék Lukovicsot hetenkénti csalás büntetésben nyilváníttotta bűnösnek és ezért öt évi börtönbüntetésre, hetenkétszer husz korona pénzbüntetésre, továbbá öt évi hivatalvesztésre és politikai jogai gyakorlásának öt évi felfüggesztésére ítélte el. A vádlott és védője felebbezett az ítélet ellen.

— **A magyar katona családjának készült az az értékes zenegyűjtemény, mely „Rózsavölgyi Karácsonyi Album 1915” cím alatt karácsonyra került forgalomba.** Az album az 1914 évi értékesebbnél értékesebb operett, kabaré-, műdal, katona-nóta szalon és táncdarabokat tartalmazza. Az album hasznos a múlt évben megjelent zenegyűjteményéhez, azonban tartalma sokkal érdekesebb, kiállítás is izlősebb, mint a múlt évi volt. Alkalmosabb arándékok karácsonyra nem vehetünk a zenét kedvelőknek, mint a „Rózsavölgyi 1915. évi Karácsonyi Albumát”. A színes címlappal ellátott füzet példányok ára 5 korona, izléses, egész vászonkötésben 7 kor. Kaptható lapunk kiadónál, a helyi könyvkereskedésekben és a kiadónál Rózsavölgyi és Társánál Budapest, IV., Szarvita-tér 5.

Urak és hölgyek,

kik cikkeinknek eladásával, és vevőink közt a pénzbeszédessel is foglalkozni óhajtanak, szép fix-és jutalékos keresetre tehetnek szert, — alkalmazunk helyben és vidéken szorgalmas és eladóképességgel bíró hölgyeket is.

Singer Co. varrógép r.-i.
Sátoraljai hely.

A montenegrói harcok.

Budapest, dec. 16.

Az osztrák-magyar vezérkar jelenti:

Orosz hadszíntér:

József Ferdinánd főherceg hadserege a Kormin-patak vidékén az oroszok egy előretörését utasította vissza. Olikától délnyugatra az ellenség egy repülőgépet leszállásra kényszerítettük és elfogtuk. Egyik repülőgépraunk a Midvicze—Sarnyvasut állomására és a kieviani pályaudvarra bombákat dobott. Az akció sikeres volt. Kevannál tüzvész támadt; összes repülőgépeink az ellenség heves tüzelése dacára sértetlenül tértek vissza.

Olasz hadszíntér:

A tirolai és az Isonzó-harcvonalon egyes helyeken tüzérési harc folyt. Csapataink a fiitschi katlanban rajtaütéssel foglalták el az olaszok egy előhadállását.

Délkeleti hadszíntér:

Csapataink tegnap az ellenséget Kilibacitól délre is a Taraszakadéba szorították. Más osztrák-magyar hadoszlopok heves harcok között érték el a közvetlenül Bjelopoljetől északra fekvő magaslatok és a Rozaj és Berane közt félúton levő terepszakaszt. Az ellenség Ipektől nyugatra megkezdte a visszavonulást Plav és Gusinje felé. A foglyok tegnap jelentett száma 900-ra emelkedett.

*HÖFER altábornagy,
a vezérkari főnök helyettese.*

Élénkül az orosz harctér.

Berlin, dec. 16.

A nagy főhadiszállásról hivatalosan jelentik:

Nyugati hadszíntér:

Az arcvonal nagyobb részén élénk ágyuharc és serény repülőtevékenység folyt. Vallynál az Aisne déli partján a franciák éjnek idején rajtaütöttek két kisebb őrállásunkon. Immelman hadnagy tegnap a Valenciennes felett légi harcban leszedte a hetedik ellenséges repülőgépet. Egy angol egyfedelűt. A franciák előadása szerint a Mülheim (Baden) ellen irányult tegnapi repülőtémadás célja az ottani vasúti telepek lettek voltak, ennek közelébe azonban egyetlenegy bomba sem esett; azonban a városban megölt egy polgárt, egy másikat pedig megsebesített, a katonai kár tisztán a kórház néhány ablaktáblájának szétzúzására szorított.

Keleti hadszíntér:

Hindenburg tábornagy hadcsoportja: Orosz osztagok a Dryswyaty-tótól északra állásunkba nyomultak, ezeket ellentámadással visszavetettünk. A Beresina torkolat tájékán az ellenségnek egy előretörése ágyutűlünkben összeomlott.

Lipót bajor herceg tábornagy hadcsoportja: A helyzet változatlan. Éjjel kisebb járőr össesülkötések voltak.

Linsingen tábornok hadcsoportja: Trestianynál meghiusult egy ellenséges támadás. Egy orosz repülőgépet Lucktól keletre az osztrák-magyar csapatok körletébe le kellett szállania.

Balkán hadszíntér:

Észak-Montenegróban a harcok sikerrel folytak tovább. Az osztrák-magyar csapatok Bjelopolje közelében állanak.

Landesmann M. és Társa

≡ könyvnyomdája és papirkereskedése ≡

SÁTORALJAUHELY, KAZINCZY-UTCA 5. SZ.

Levélpapírok, számlák, falragaszok, meghívók, névjegyek és egyéb nyomdai munkák a legpontosabban és jutányos árban készíttetnek

„Felsőmagyarországi Hirlap” kiadóhivatala.

TELEFONSZÁM 10 Hirdetések jutányos árban felvételnek TELEFONSZÁM 10

ÉRTESÍTÉS.

Tudatom a t. Gazdaközönsséggel, hogy korpa eladására a Korpaközponttól megbízást nyertem és azt 100 kg.-ként 20 korona árban, zsák nélkül, árusítom. Az üres zsákokért darabonként 1 kor. 60 fillér fizetendő, azokat megfelelő árban visszaveszem.

Korpát állandóan raktáron tartok.

Schwarz Ignác
Gálszécs.

Tisztelettel értesitem a m. t. közönsséget, hogy a

Klein Pál-féle üzletet

megvettem, azt azzal szemben levő Rákóczi u. 6. számú házba helyeztem át és saját nevem alatt tovább vezetem. Amidőn ezt a m. t. hölgy közönsségnek tudomására hozom, biztosítom egyúttal arról, hogy igyekezni fogok mindenkor a legjobb gyártmányú árut a legnagyobb választékban raktáron tartani. Vevőimet előzékeny és pontos kiszolgálásról biztosítva vagyok kiváló tisztelettel:

Blumenfeld Jenő

Hirdetések jutányos áron felvételnek.

Ajánljuk a t. építő, építész és műszerkereskedő urak szíves figyelmébe az általunk kizárólag fával égetett, teljesen kőmentes

I. rendű darabos meszet,

mely kiadós voltánál fogva az összes hazai termékeket felülmulja.

Levélbeli megkeresésekre azonnal válaszolunk, távirati megrendeléseket elfogadunk.

Bankeyesület részvénytársaság
Zemplén-Ladamóczi mész- és agyagipar
telepe Sátoraljauhely,
Sürgőnycim: Bankeyesület, Telefon 32.

SALGÓTARJANI

Kőszénbánya Részvénytársulat
széntermékei (szobafűtésre és ipari célokra)

NEUMAN JENŐ cégnél

Sátoraljauhely

rendelhetők meg. Ugyanott legjobb minőségű apró és durva szemű kétszer mosott kovács szén és kokszt valamint porosz briket kapható.

Superfosfát-műtrágya

Káli-só